

[Ministeren for offentlige arbejder.]

i den slags sager at se hen til, og jeg er ikke i tvivl om, hvilket udfald denne sag vil få ved domstolene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Else-Merete Ross* til ministeren for offentlige arbejder:

„Mener ministeren, at det ud fra en økonomisk betragtning ville være fordelagtigt at færdiggøre én af de vedtagne S-banestrækninger før de to andre, og agter ministeren i bekræftende fald at fremsætte lovforslag derom?“

Else-Merete Ross: Da vi i 1960 behandlede loven om det storkøbenhavnske S-banenet m. v., vedtog vi, at man sideløbende skulle gå i gang med alle tre foreslåede S-baneanlæg. Dengang spurgte jeg, om det økonomisk var den bedste fremgangsmåde. Valgte man at gøre et enkelt baneanlæg færdigt først, mente jeg, at det ville have den fordel, at den investerede kapital hurtigere begyndte at forrente sig. Desuden ville i hvert fald en del af de mennesker, man trafikalt ønskede at hjælpe, hurtigere få glæde af anlægget, i stedet for at alle skulle vente de 6-8 år, som man dengang antog anlægget af de tre baneanlæg under ét ville være. Den højtærede minister var ikke uenig i, at det ville være mest rationelt at tage disse baner i en vis rækkefølge og bygge den bane først, som der var mest behov for. Men ministeren mente, at det var vanskeligt at opnå enighed om, hvilken af de 3 baner der skulle bygges først, og jeg erkender, at resultatet blev, at vi vedtog, at banerne skulle bygges samtidig. Men mon vi ikke også gjorde det ud fra den forudsætning, at den anslåede byggetid skulle være højst 6-8 år?

Nu er der gået 3½ år efter lovens vedtagelse. Hvis man kan slutte noget fra de beløb, der årlig bevilges til disse S-baner, forekommer det mig at måtte være, at en færdiggørelse på 6-8 år ikke er inden for rækkevidde.

På finansloven for 1965-66 er under anlægsudgifter til det storkøbenhavnske S-banenet afsat 23 mill. kr. Det er ganske vist en fordobling i forhold til det foregå-

ende finansår; men da den samlede udgift til udbygningen af alle 3 baner nu er budgetteret til 220 mill. kr., må man — hvis man fortsætter i det hidtidige bevillings-tempo — regne med, at det vil vare endnu ca. 10 år, før alle 3 baner er færdige. Det bliver altså næsten en fordobling af den oprindeligt formodede tidsperiode.

Jeg går ud fra, at der er en sammenhæng mellem de arbejdskraftmæssige og tekniske muligheder og de anslåede udgifter på finansloven. Men netop af den grund synes jeg, det gamle spørgsmål om at koncentrere sig om en af banerne og sætte alt ind på at få den færdig må melde sig igen.

Er det ikke urimeligt, at 3 strækninger år efter år skal ligge ufærdige med millioner bundet i jord og beton, fordi ingen strækning må komme ret meget før nogen af de to andre? Mon skatteborgerne er så indbyrdes misundelige, at de ikke kan finde sig i, at nogle får udbytte af millionerne noget før de andre? De sidste skulle jo alligevel ikke komme senere, end hvis alle baner skulle vente på hinanden.

Med de erfaringer, ministeren indtil nu har gjort angående færdiggørelse af de 3 baneanlæg under ét, vil jeg gerne spørge, om ministeren overvejer at fremsætte lovforslag om at give en af banerne prioritet fremfor de andre for så snart som muligt at tilfredsstille en del af de fremtidige trafikanter og så snart som muligt få nogle indtægter ind.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Ved fremsættelsen af forslaget til S-baner — loven af 17. maj 1961 — var det i bemærkningerne til lovforslaget anført, at statsbanerne var indstillet på sideløbende at gå i gang med at fremme alle de af forslaget omfattede 3 baneanlæg: Køgebugtbanen, Lundtoftebanen og Hareskovbanen.

Under forhandlingen blev spørgsmålet om en vis prioritering drøftet, men det af folketinget nedsatte udvalg stillede ikke i sin betænkning forslag om en bestemt rækkefølge og berørte i det hele taget ikke dette spørgsmål.

Ved anden behandling gjorde udvalgets ordfører opmærksom på, at spørgsmålet om prioritetsfølgen for anlæggene havde været drøftet i udvalget, som imidlertid